

i Dplysningens Interesse, og for at fremme flere andre gode Interesser, maatte Postvæsenet her kunne staae til Tjeneste, naar det rigtig vil omdanne sig efter de nyere Principer. — De tre Aar, jeg før nævned, nemlig fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1872, ville vi — forsaavidt man kan benytte det foreliggende Materiale, der jo for en væsentlig Deel er Budget — efter de gjorte Krav have forbrugt af vor Formue noget over 11½ Million; men paa den anden Side ville vi have afbetalt af vor Gjæld noget over 7 Millioner, og naar vi samtidigt have anlagt Jernbaner for noget over 6 Millioner, og vi følge den Fremgangsmaade, vi meente at burde gaae ud fra ifjor, at beregne Halvdelen af Beløbet som Fremgang, saa ville vi altsaa have gjort en Fremgang af noget over 3 Millioner med Hensyn til Jernbaneanlægene. Der er dernæst et andet Forhold, med Hensyn til hvilket det forekommer mig, vi maatte kunne tale om Fremgang; jeg tænker herved paa de overordentlige Udgifter til Forsvarsvæsenet. Vel have vi ikke dert saaget et Activ, der er rentebærende, men det forekommer mig dog, at vi ved disse overordentlige Anskaffelser maatte være gaaede saa langt ud over det Ordinaire, at vi kunde sige, at vi have bundet Fremgang, og sætte vi en Fjerdedeel af, hvad vi i den Henseende have anvendt; som Fremgang, nemlig 548,000 Rd., saa vilde vi paa denne Maade komme til en Fremgang, der omtrent svarer til Tilbagegangen i Formuen. Her er forskjellige Momenter, og det er navnlig Forholdet mellem de mere ordinære Udgifter og Indtægter, som ikke her ere tagne i Betragtning; afseet deraf vil dette tage sig nogenlunde beroligende ud; men vi maae ikke glemme, at det er fremkommet derved, at vi i de samme 3 Aar have en Indkomstskat, der er beregnet til 2,000,000 Rd., og have paalagt Beboerne en extraordinair Toldskat, som svarer omtrent til 1,400,000 Rd. aarlig, altsaa tilsammen i de 3 Aar i indirecte og directe Skatter et Beløb paa henimod 6½ Million Rd. Stillingen er ganske vist, om ikke — efter vore lykkelige Forhold her i Landet — farlig, saa dog alvorlig og nok til at søge Forandring, og jeg nærer ogsaa det Haab, at, naar vi slippe for de

ganske overordentligt Afdrag, som vi maae gjøre paa vor Gjæld, og som jo fortsættes i Løbet af 5—6 Aar udover den nuværende Tid og udover den Tid, for hvilken det nuværende Budget skal gjælde, og slippe for de meget betydelige Jernbaneanlæg, da vil Stillingen blive ganske taalelig, naar vi ellers forstaae at samle de Formuer, som nu ligge udenfor vor Bestyrelse, ind under en mere omhyggelig Bestyrelse, og vi dernæst forstaae at begrænde os med Hensyn til andre større Udgiftsposter. Hvis dette skeer, saa haaber jeg, at vi efter en 6—7 Aars Forløb, naar ellers vore Samfundsforhold udbilles paa samme Maade som nu, og naar vi ikke overvældes med andre Ulykker, ville naae til en taalelig finantstiel Tilstand. Jeg kan indsee, at saaledes som vor Tilstand nu er, kræves der megen Agtpaagivenhed paa alle Steder, for at Resultatet ikke skal overvælde os.

Frederiksen: Jeg for mit Bedkommende maa i høj Grad anerkjende den Maade, hvorpaa Finantsloven foreligger, taar, idet der virkelig gives meget fuldstændige Dplysninger, og tillige forekommer den idetmindste mig umiskjendelig at høre Vidnesbyrd om Bestræbelser fra Finantsministerens Side for at holde de forskjellige Krav nede, som altid fra flere Sider gjøre sig gjældende. Jeg kan ganske slutte mig til den høitærede Finantsministers Beregning af og Udtalelser med Hensyn til Balancen. Jeg kunde ganske vist finde det onskeligt, at han havde stillet endnu større Fordringer, end han har stillet, skjøndt jeg veed meget vel, at de Fordringer, han har stillet med Hensyn til Balancen, ere større end dem, der ere stillede fra Andre her i Thinget. Egeoverfor Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kunde have Lov til at gjøre en Tilbagegang, om det ikke tværtimod er vor Pligt at gjøre Fremgang, ogsaa virkelig finantstiel Fremgang hvert Aar — dette Spørgsmaal, som jo blandt Andet gjør sig gjældende overfor Dvæstionen om de nyeste Baner, — skal jeg, idet jeg lader ligge alle de mange Betragtninger, vi Alle kjende, om, hvad der taler derfor fra Statens Standpunkt baade i Diebliffet og dens Fremtid, kun henlede ærede Medlemmers